

РЕШЕНИЕ**№ 6345****София, 09.05.2011****В ИМЕТО НА НАРОДА****Върховният административен съд на Република България - Трето отделение**, в съдебно заседание на осемнадесети април две хиляди и единадесета година в състав:**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** БИСЕРКА КОЦЕВА
ЧЛЕНОВЕ: СРЕБРИНА ХРИСТОВА
ЕМАНОИЛ МИТЕВ

при секретар	Соня Методиева	и с участието
на прокурора	Маринела Тотева	изслуша докладваното
от съдията	ЕМАНОИЛ МИТЕВ	
по адм. дело № 15990/2010. □		

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на областния управител с административен център Монтана, подадена против решение от 11.11.2010 г., постановено от Административен съд - Монтана по адм. д. № 455/2010 г.

В касационната жалба се съдържа оплакване за неправилност на решението и се релевират трите касационни отменителни основания, визиранни в чл. 209, т. 3 АПК. По подробно изложените съображения в нея касаторът желае Върховния административен съд да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго по съществуващото на спора, като претендира заплащане на направените по делото разноски.

Ответникът - Общински съвет-Вършец не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Като прецени доводите на страните и данните по делото, Върховният административен съд, трето отделение, намира касационната жалба за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА - подадена от страна, за която решението е неблагоприятно и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК. Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С обжалваното решение е отхвърлено оспорването на областния управител на област с административен център Монтана, направено с негова заповед № РД 08-160/27.08.2010 г., срещу решение № 379 от 20.07.2010 г.

За да отхвърли оспорването Административният съд - Монтана е установил фактите по спора, въз основа на които е извел правните си изводи. С процесното решение № 379 от 20.07.2010 г. ОбС-Вършец е приел годишен план за паша; дал е съгласие за ползване на пасища и мери за общо и индивидуално ползване, като задължава ползвателите да ги поддържат в добро мелиоративно състояние и задължил кмета на общината да сключи договор с лицата ползватели.

Първоинстанционният съд е извел обоснован извод, че оспореното решение на ОбС - Вършец е законосъобразно, поради което е отхвърлил оспорването на областния управител. Така постановеното решение е правилно. Фактите по спора са правилно установени, а съответни на тях са и изведените правни изводи, като в мотивите на обжалваното съдебно решение точно е установено, решението на ОбС - е взето с оглед компетентността му ежегодно да приема решения за предоставяне и актуализиране на ползването на мерите и пасищата/ уредена с Наредба за стопанисване, управление и предоставяне за ползване на общински пасища и мери на територията на Община-Вършец/- като конкретното решение съдържа минимално заложените изисквания, като : годишен план за паша; съгласие за предоставяне на мери и пасища за общо и индивидуално ползване; задълженията на общината и ползвателите за поддържането на мерите и пасищата.

Следва да се има предвид, че в първоинстанционното производство и в настоящото касационно производство областният управител не е ангажирал доказателства, с които да се опровергават изводите на съда. Не може да се възприеме и доводът за допуснато от съда нарушение на съществени процесуални правила, който по-късно е наведен, без да е обоснован и конкретизиран.

Неоснователно е и оплакването за допуснато от съда нарушение на материалния закон. Правилно е извода на съда, че фактически с оспореното решение-ОбС-Вършец е приел именно годишен план за паша, макар изрично да не е отразено, че същият става неразделна част от решението; с определянето на площи за мери и земища по земища, е изпълнено изискването на наредбата, като не е пречка конкретното им индивидуализиране да бъде извършено след конкретно подадено заявление до кмета и последващо решение на Общинския съвет.

По изложените съображения решаващият съдебен състав счита, че обжалваното съдебно решение не страда от инвокираните с касационната жалба пороци - отменителни основания по чл. 209, т. 3 от АПК, което налага отхвърлянето й.

На основание на горното и на чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК Върховният административен съд, трето отделение

РЕШИ:

Оставя в сила решение от 11.11.2010 г., постановено от Административен съд - Монтана по адм. д. № 455/2010 г.

Решението е окончателно.

Вярно с оригинала,
секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Бисерка Коцева
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Сребрина Христова
/п/ Еманоил Митев

Е.М.